

El rugbi català vol

La Federació Catalana de Rugbi podria ser la primera a aconseguir presència pròpia a les competicions internacionals. Seria el primer esport amb una selecció catalana reconeguda per jugar partits oficials contra altres seleccions, inclosa l'espanyola.

La reivindicació de la presència de l'esport català a les competicions internacionals no és una novetat de darrera hora. Ja fa temps que diverses federacions catalanes han provat de ser acceptades per les seves respectives federacions internacionals, però mai no ho han aconseguit. Ara, el rugbi sembla tenir-ho més fàcil.

El passat 12 d'octubre es va disputar a l'estadi olímpic de Montjuïc la primera edició del Trofeu Ciutat de Barcelona de Rugbi a quinze amb la presència de tres equips catalans -Santboiana CICSA, Mercabarna CUP i USAP de Perpinyà- més un equip francès, el Ràcing de París. La Federació Catalana de Rugbi, que presideix Ferran Domínguez, va aprofitar aquesta competició per demanar a l'occità Albert Ferrasse, president de la FIRA (Federació Internacional de Rugbi Amateur), si seria possible que aquest organisme acceptés de ple dret la Federació Catalana, al costat de l'espanyola o la francesa.

La resposta de Ferrasse fou clara i contundent: la FIRA donarà tot el seu suport i reconeixerà la Federació Catalana. Fins i tot hi ha la possibilitat que Catalunya sigui convidada al proper Campionat del Món Júnior que s'ha de disputar l'any 1995 a Romania. Aquesta resposta aporta una llum d'esperança a tots aquells que han treballat perquè Catalunya tingui veu i vot als organismes esportius internacionals.

Ferran Domínguez va assegurar: "Albert Ferrasse entén els catalans. Nosaltres el vam convidar a Barcelona per recordar-li que vam ser membres fundadors de la FIRA i que per aquest motiu tenim el dret a tenir la nostra selecció. De moment, els primers contactes han estat molt positius, però no podem saber si aquest reconeixement arribarà en poc temps o serà un camí llarg i difícil."

Albert Ferrasse va anar molt més enllà i va explicar: "S'ha de treballar perquè Catalunya tingui el reconeixement que es mereix. Fins ara no ha estat així i ho hem d'arreglar. Personalment demanaré en el proper congrés de la FIRA el dret de Catalunya a poder competir en tornejos internacionals."

La resposta dels dirigents de l'esport espanyol no es va fer esperar. L'endemà que es fes pública aquesta possibilitat, Rafael Cortés Elvira, secretari d'estat per a l'esport del Govern espanyol, va assegurar que una Federació Catalana independent xoca directament amb la Constitució. Segons Cortés, des del punt de vista de la Constitució és totalment impossible: "Personalment desconec el reglament de la FIRA, però

Partit de rugbi entre la selecció dels Països Catalans i la d'Euskadi. Aquella experiència, el 1980, va ser qualificada de molt positiva.

em sembla que aquest no és el camí a seguir. En altres ocasions ja s'havia intentat una cosa semblant i finalment el bon criteri va prevaler."

A més d'aquestes declaracions tan explícites, la demanda de la Federació Catalana de Rugbi topa també amb la Llei de l'Esport, que impedeix que dues seleccions d'un mateix país competeixin en una prova internacional. Segons el Consejo Superior de Deportes, la federació hauria de demanar-los permís i aquest organisme ja ha anunciat que la seva resposta és negativa. Ferran Domínguez creu que els condicionaments legals no són cap problema: "Les lleis, no les hem fetes nosaltres. Si dins la Constitució hi cap aquesta possibilitat, no ho sé. Però si no hi és, que els legisladors ho arreglin. Nosaltres l'únic que hem presentat és una reivindicació lícita." De la seva part, Albert Ferrasse va assegurar que no tenia cap por de les possibles reaccions de la Federació Espanyola: "No és el meu problema si a l'Espanyola se senten ofesos i tampoc no vull entrar en els problemes polítics que se'n puguin derivar."

El cas britànic. La voluntat del rugbi català de donar-se a conèixer al marge de l'espanyol no és nova. La Federació Catalana va néixer

independitzar-se

l'any 1922 i poc després ho va fer l'Espanyola. Aquesta última, precisament la van fundar les mateixes persones que un any abans havien fundat la Catalana. Fins poc abans de la guerra civil, les dues federacions van tenir veu i vot a la Internacional. Després de 1939, per raons òbvies, això va desaparèixer.

Però aquesta dualitat dins un mateix estat no és única. A la Gran Bretanya hi ha tres seleccions nacionals, l'anglesa, l'escocesa i la gal·lesa. Totes tres s'enfronten entre elles a les competicions internacionals sense cap problema. Però el rugbi encara ha anat més lluny. Fins i tot les dues Irlandes, la República de l'Eire i Irlanda del Nord juguen sota la mateixa bandera i sota el mateix himne. Aquest fet podria fer pensar, als més somniadors, en una selecció dels Països Catalans, on cabrien també els jugadors de la Catalunya Nord, la zona del país on el rugbi és un dels esports amb més afició.

En aquest sentit, hi ha hagut ja algunes experiències força positives. Fa prop de quatre anys hi va haver els primers contactes per fer una selecció dels Països Catalans. La Federació Cata-

lana de Rugbi, la Federació Andorrana i el Comitè del Rosselló de la Federació Francesa van crear l'any 1990 el Congrés del Rugbi Català. D'aquella trobada va sortir una selecció, amb membres de les tres federacions, que va disputar partits contra Euskadi (com el de les fotografies), Tunísia i Itàlia. Pel proper desembre, està previst un altre enfrontament Catalunya-Euskadi a Perpinyà.

La demanda de la Federació Catalana de Rugbi ha rebut el suport d'altres federacions esportives. Els directius del rugbi formen part del grup de 14 federacions que en el seu dia van donar suport a la creació d'un Comitè Olímpic Català (COC). L'actual president del COC, Ignasi Donate, ha assegurat que aquesta demanda és una reclamació legítima sense cap tipus de vinculació política. Enric Piquet, president de la UFEC (Unió de Federacions Esportives de Catalunya) ha dit que "és lògic que el rugbi català vulgui equiparar-se al de Gal·les o Escòcia. Aquest esport és amateur i això facilita aquesta independència, que en altres esports més professionalitzats seria més complicada". **Isaac Albesa**

